DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 12 mars 1998 *

I mål C-313/97,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av L. Pignataro, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Italien, företrädd av professor U. Leanza, chef för utrikesministeriets avdelning för diplomatiska tvister, i egenskap av ombud, biträdd av G. Aiello, avvocato dello Stato, delgivningsadress: Italiens ambassad, 5, rue Marie-Adélaïde, Luxemburg,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget och rådets direktiv 94/57/EG av den 22 november 1994 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed (EGT L 319, s. 20; svensk specialutgåva, område 7, volym 5), genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv och/eller underrätta kommissionen därom,

* Rättegångsspråk: italienska.

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna M. Wathelet (referent), J. C. Moitinho de Almeida, J.-P. Puissochet och L. Sevón,

generaladvokat: F. G. Jacobs,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 22 januari 1998 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 10 september 1997, med stöd av artikel 169 i EG-fördraget väckt talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget och rådets direktiv 94/57/EG av den 22 november 1994 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed (EGT L 319, s. 20; svensk specialutgåva, område 7, volym 5, nedan kallat direktivet), genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv och/eller underrätta kommissionen därom.

2 Enligt artikel 16 i direktivet skulle medlemsstaterna senast den 31 december 1995 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och omedelbart underrätta kommissionen om detta.

3 Eftersom kommissionen inte hade fått något meddelande om att direktivet i fråga hade införlivats med den italienska rättsordningen och inte förfogade över andra uppgifter som skulle ha gjort det möjligt för den att sluta sig till att Republiken Italien hade uppfyllt denna skyldighet, anmodade den, genom en formell underrättelse av den 27 februari 1996 i enlighet med artikel 169 i fördraget denna stat att inkomma med sina synpunkter inom två månader från det att den mottagit den formella underrättelsen.

4 Eftersom kommissionen inte fick något ytterligare meddelande i detta avseende, riktade den genom en skrivelse av den 6 december 1996 ett motiverat yttrande till Republiken Italien rörande dess underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet i fråga. I skrivelsen uppmanades Republiken Italien att inom två månader från det att den tagit del av yttrandet vidta nödvändiga åtgärder för att följa detta.

5 Den italienska regeringen upplyste genom skrivelse av den 30 januari 1997 kommissionen om att direktivet hade införts i den italienska lagen om gemenskapsrättsliga angelägenheter 1995/1996, som då redan var godkänd av ministerrådet vid dess sammanträde den 8 november 1996, samt att det översänts till parlamentet för yttrande tillsammans med övriga direktiv som skulle genomföras genom lagdekret.

6 Dessutom tillställde den italienska regeringen den 30 juli 1997 kommissionen en kopia av ett lagförslag, med förarbeten avseende införlivandet av det ifrågavarande direktivet, och uppgav att lagstiftningsförfarandet skulle vara avslutat före sommaruppehållet.

7 Eftersom kommissionen inte har fått några upplysningar från Republiken Italien vilka skulle ha gjort det möjligt för den att sluta sig till att Republiken Italien under tiden skulle ha uppfyllt villkoren enligt direktiven, har den väckt förevarande talan om fördragsbrott.

8 Den italienska regeringen har inte bestritt det påstådda fördragsbrottet och har uppgivit att den håller på att anta de nödvändiga bestämmelserna för att införliva direktivet.

9 Eftersom direktiven inte har införlivats inom den däri föreskrivna fristen, skall kommissionens talan vinna bifall.

10 Det finns således anledning fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 16 i direktivet genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

Rättegångskostnader

11 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom Republiken Italien har tappat målet, skall denna stat ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

följande dom:

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 16 i rådets direktiv 94/57/EG av den 22 november 1994 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

Gulmann Wathelet Moitinho de Almeida

Puissochet Sevón

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 12 mars 1998.

R. Grass

Justitiesekreterare

C. Gulmann

Ordförande på femte avdelningen